

Grup de la Mercè

Caldes d'Estrac

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer de la Mercè, núm. 2-36 (08393 Caldes d'Estrac)
Emplaçament Pujant per La Riera, trencant a mà esquerra, passat l'Ajuntament.

Coordenades:

Latitud: 41.57309
Longitud: 2.5251
UTM Est (X): 460408
UTM Nord (Y): 4602488

Classificació

Número de fitxa 08032 - 75
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Autoria de l'element: Buxó (atribuïda)
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Estructura, coberta, façana i conjunt en bon estat.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Varis propietaris
Autoria de la fitxa Octavi Mallorquí Vicens
Data de registre de la fitxa: dg., 01/01/2006 - 01:00

Descripció

Conjunt de cases unifamiliars bastides en filera en sòl urbà. Conjunt adaptat al territori, ja que fa una pendent considerable. El conjunt està format per 18 cases de planta baixa i primera planta, amb un petit pati davanter, i un ampli pati posterior, no visible des de el carrer. Totes les cases són de parets emblanquinades i similars característiques de construcció. Les cobertes de teulada són a dues aigües amb el carener en paral·lel a la porta d'accés des de el carrer de la Mercè. La façana principal d'aquestes cases estan orientades en sentit sud. Presenten la planta baixa una porta de marc quadrat, normalment de fusta per fer joc amb els altres elements de la casa, i acompanyada en alguns casos de petites finestres quadrades a banda i banda, també de marc senzill, destacant les del número 28 per tenir les mateixes reixes de ferro forjat en forma de fulla d'arbre que les vistes a Can Busquets. En quatre de les edificacions hi ha una coberta de teula sobre la porta, acompanyada a vegades de petit fanal. A la primera planta destaca una àmplia finestra, de fusta, quadrada, amb dues fulles, i en alguns casos decorades amb figures geomètriques directament treballades sobre la fusta. Semblen finestres o finestrans de casa d'alta muntanya. Aquestes finestres, pintades de color verd o vermell, fan joc amb les portes de les cases i es situen sobre la seva perpendicular. Al igual que un petit respirador rectangular de formes geomètriques, just sota la teulada. Abans de parlar del jardí interior hem de fer un esment del petit pati davanter que presenten totes les edificacions. Són enrajolats, voltats de mur baix, amb porta de baixa reixa de ferro forjat, i normalment ben guarnit de flors i fins i tot algun arbre, donant una sensació de benvinguda. Els patis posterior són allargassats, amb la mateixa amplitud de les cases. Alguns són enrajolats, però la majoria són de terra, i els seus propietaris els han aprofitat per plantar-hi un algun arbre fruïter, o plantes vàries, donant-li un caire d'hort privat. Hi ha un jardí comunitari, amb porta de ferro forjat de doble fulla, distribuït en forma de terrasses, arbrat, i en el que destaca una petita capelleta religiosa dedicada a la Mare de Déu. L'interior de les cases és senzill degut a les dimensions de l'edificació. A la planta baixa trobem el rebedor, menjador, dependències menor i l'eixida al pati, mentre que al segon pis situem les habitacions.

Observacions:

Són vàries les coses que criden l'atenció d'aquest conjunt de cases. En primer lloc el terreny tan abrupte on foren bastides, no pas per caprici, sinó per necessitat. Cal recordar que trobem el conjunt al capdamunt de la riera, o si es prefereix al final del carrer Major, ja tocant a Sant Vicenç de Montalt, en un dels pocs espais lliures que quedaven al nucli urbà a mitjans de la dècada dels anys 60 del segle passat. El conjunt té forma triangular, a causa d'això que diem d'adaptació al territori. I sense cap mena de dubte, el nom de "cases barates" com foren batejades en el seu moment, quan es feren gràcies a l'ajut de l'Instituto de la Vivienda, sembla donar-li un caire pejoratiu, però el cert és que estèticament és un conjunt lluit i tan digne com qualsevol altre de la vila.

Història

A mitjan de la dècada dels seixanta del segle XX, l'Ajuntament de Caldes d'Estrac va fer aquest conjunt de cases amb la subvenció del Instituto de la Vivienda. Quan es van acabar les cases, es van sortejar entre els veïns que havien demanat una plaça. Com a dada curiosa podem dir que el sereno que hi havia a Caldes vivia en una d'aquestes cases. La importància històrica del Conjunt de Cases de la Mercè radica en el fet que, tot i estar allunyades del nucli històric, significà la revalorització de tot el sòl que hi havia entre elles i el centre de la vila (la zona de darrera l'església, des de La Riera fins al carrer de la Mercè).

Bibliografia

BATLLE, A. (1985). Caldes d'Estrac o Caldetas: un vell plet. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac. CARNÉ I CABRÉ, J.(1995). Pla especial de protecció del patrimoni arquitectònic. Document Refós. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac. GRAU MOLIST, L. (2004). L'estiueig a Caldes d'Estrac. Una aproximació. Caldae Aquae Núm. 2. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac.

